

Medlemsblad for Båtsfjord Historie og Museumslag

Viser stolt sin historie

Nå i høst har Båtsfjordbruket satt opp skiltet som er fra G. Robertson tiden mellom 1939 og 1966. Bruket gikk i denne tiden også under navnet Tibergruket etter daværende Disponent Jakob Anton Tiber. Etter 1966 var det firmaet Clement Johnsen AS som drevet bruket under ledelse av Kjell-Olaf Larsen.

Det har vært drevet fiskebruk på dette stedet i over 120 år.

Denne utgavens innhold:

- Side 3** Lederen har ordet
- Side 4** En bordsang
- Side 5** Båtsfjords niende ordfører
- Side 10** Yngstemann på Eidsvoll på tokt i Båtsfjord
- Side 18** Hamningberg molo

Reklame fra avisen *Finnmark Tidendes* ekstranummer den 25. august 1961
i anledning veigjennomslag til Båtsfjord

Lederen har ordet

Torbjørn Tangen

Høsten har nå inntatt
Båtsfjord med strålende
vær.

Vi vil fortsette vårt
arbeid med å samle inn
bilder og historier fra
Båtsfjord til vårt
«Prosjekt Båtsfjord».

Er spesielt interessert i historier fra «Gamle Båtsfjord»,
alle historier tas i mot med takk.

I tillegg ønsker vi bilder av fiskebåter til vår «Båtvegg»
på museet.

Vil du støtte oss med din grasrotandel?

BÅTSFJORD HISTORIE OG MUSEUMSLAG

Org.nr: 996113191

32774996113191

NORSK TIPPING

En bordsang

Hentet fra den lille boken «Viser og Vers»
av P. M. Bye & Co. A.S Oslo

Kagga.

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full,
så kom e' lita lerce og hakka sig et hull.
Og dråpene de rullet, til slutt det ble' en dam,
og lerka så sitt snitt til å ta en liten dram.

Refreng:

En dram sånn dann og wann,
den tar vi alle mann.
En skål for lita lerce
som kaggehullet fann.
Den tar vi alle mann!

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full,
og lerka gikk til alka og hviska om et hull.
Og alka dro på smilen og sa: En dram er go'.
Jeg følger dig til kjeller'n, men jeg må minst
ha to.

Refreng:

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full,
og alka gikk til grisen: Jeg vet et lite hull —
Bli med mig ned i kjeller'n og ta en dram du med.
Ja vel, sa fyllesvinet, men jeg må minst ha tre.

Refreng:

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full,
og grisen gikk til bøtta og vrøvla om et hull.
Og fyllebøtta gliste, men sa i parantes:
En fyllebøttes drammer noteres må i snes.

Refreng:

Og kagga lå i kjellern'n, og var fremdeles full,
og dråpene de rullet ut av det lille hull.
Studenten lukta lunta og så sig varlig om, —
så letta han på kagga, og da ble kagga tom.

Refreng:

En dram sånn dann og wann,
den tar vi alle mann.
En skål for lita lerce
som kaggehullet fann.
Den tar vi alle mann!

Båtsfjords Ordførere – Båtsfjords niende Ordfører

Sammenfattet av: Ståle A. Olsen

Mellom Nils Petter Daniel Hamborgs 2 perioder som Ordfører blir Johan Isaksen valgt til den niende Ordføreren i rekken. Johan var den første Ordføreren til å bli valgt for en treårs periode.

Johan Isaksen var født 01. juni 1859 i Kvæningen i Troms av foreldrene Isak Karlsen Harjo som visstnok var finsk og Stina Cathrine Adamsdatter som var svensk. Deres tilhørighet varierer noe etter hva slags kilde man søker i, men mange med Harjo som etternavn kommer fra Tornedalen og Johans bror Isak er en plass oppført med Øvre Torneå som fødested.

Familien flyttet til Norge rundt 1852 og var ved Johans fødsel bosatt i Kvænangen, som har fått sin navn etter de finske innvandrene.

I 1865 arbeidet faren og broren Peter ved de engelsk eide koppergruvene i Kjækan, som var i drift fra 1840 til 1878, de engelske eierne drev både gruver i Kåfjord og i Raipas i Alta. Gruvene i Kjækan var først eid av "The Quenangen Mining Association" men ble senere en del av «Alten Copper Works». Johan og fire av hans søsken bor hos sine foreldre på Kjækan samt en losjerende kopperverksarbeider og en snekker.

Når brødrene Johan og Isak flytter til Finnmark er usikkert, men Isak er blitt gift med Oline Johanna Krogh, de får i 1868 en sønn i Vadsø, Johannes Margido Isaksen. Konen Oline dør i Vadsø året etter. Sønnen Johannes blir sendt til sin morfar Bryggearbeider Johan C. og mormor Ingeborg Marie Krogh på Bakklandet i Trondheim.

I 1875 bor Johan i Vardø By på Evjeallmenningen sammen med sin bror enkemannen Isak, hans tidligere kones cirka 12 år yngre søster Anna Karoline Birgitte Krogh bor hos dem og er registrert som Husholderske, men hun og Isak har allerede fått et barn sammen utenfor ekteskapet, nemlig Gustav Adolf Isaksen som ble født 17. august 1873 på Bakklandet i Trondheim, paret gifter seg i Vardø By i 1877. Isak arbeider som Bødker/Bøkker (Tønnemaker) og hans yngre bror Johan som går i lære hos han. Johan blir konfirmert i Vardø By i 1875, han får karakteren «meget god» i kunnskap, flid og forhold.

7. september 1884 gifter Johan seg med Marie Henriette Holthe født 18. oktober 1858 også hun fra Bakklandet i Trondheim, hun er datter av Smedmester Ole Andreas Holthe, som etter sin ankomst til Vardø blir Sykehus-Økonom.

HAVNEGATA KOLONIAL
OLE J. NILSEN

 forretning 89 125 - Privat 89 182 - Bankgiro 8861.02.00766

7

Reklame fra Skoleavisen mai 1973

Året etter er Johan og Marie bosatt i Ytre Kiberg der Johan er Handelsmann og Poståpner (noe som han er fram til 1900), sammen med dem bor tjenestepiken Emma Mathisen. I Evjegaten i Vardø By bor fortsatt Johans bror Isak med konen Anna og deres sønn Gustav, Isaks sønn Johannes fra sitt første ekteskap er flyttet oppover igjen og går nå i lære. Isak kjøper i 1887 opp eiendommer i Båtsfjord og 1888 leier han ut hus til Telegrafvesenet der.

I 1888 blir Johan og Maries sønn Alf Bjarne født, noen år senere driver Johan også med fisk og leverforretninger i Ytre Kiberg, i tillegg har han dampskipsekspedisjon. Hos dem bor Kjøkkenpiken Edela Tiberger, Barnepike Laura Lamonen og Isak Vilhelm Harjo som er tjenestedreng i forretningene til Johan. I Vardø er Isak begynt med handel og fiskekjøp og sønnen Gustav jobber som betjent i forretningene.

Johan Isaksen blir i 1899 valgt til Ordfører, han blir sittende til 1901 før han gir posisjonen tilbake til Nils Petter Daniel Hamborg fra Hamningberg når han blir valgt til Ordfører igjen.

I 1890-årene bosetter Isak seg i Telegrafstasjonen i Båtsfjord og anlegger eget fiskekjøp og landhandel, Isak er også poståpner fra 1897 til 1915 da Nella Nergaard overtar, Isak besørger også dampskipsekspedisjonen. Isak bygger hus mellom der Bakerigården og Haugsnes Elektro holder til i dag og fiskebruket var på nedsiden av kontorbygget til Nils H. Nilsen. Sønnen Gustav driver fiskekjøp for egen regning på nasset der Havprodukter/FiNoTro var, i 1900 gifter Gustav seg med Olga Lovise Bergithe Hansen fra Hamningberg. Året etter får paret sitt første barn Anna, i 1902 får de sønnen Gunnar Falstad, i 1904 kommer datteren Gunvor Ermegaard og i 1910 får de sin andre sønn Ivar.

FISKERE — Gratulerer med dagen!

Forsikringselskapene :

«SAMVIRKE» — «NYE NORSKE»

Representant i Båtsfjord: *Harald Larsen.*

Reklame fra Fiskernes dag søndag 20. juni 1971

Ved århundreskiftet driver Johan fortsatt geskjeften i Ytre Kiberg, der han i tillegg til å være Ordfører er Fiskekjøper, Handelsmann, Dampskipsekspeditor og Poståpner. I tillegg til hans egen familie på tre, bor Tjenestepike Karoline Nilsen og Handelsbetjent Karl Robert Simonsen i deres boenhet, i en annen boenhet i samme hus bor brødrene Petter og Henrik Gostamo som er Skomakere samt Fiskeren Jakob Frankilla.

Isak sønn fra sitt første ekteskap Johannes har utvandret til USA før århundreskiftet, han har giftet seg med Lina fra Sørreisa og fått to døtre i henholdsvis Michigan og Idaho. I 1910 er de flyttet tilbake til Norge og er bosatt i Tromsø.

Det virker som om Johan utvider sin bedrift også til Kirkenes der han i 1910 har butikk og bakeri. Der jobber det to Butikkjomfruer, en Handelsbetjent, en Baker, tre Drenger og en Tjenestepike. Johan hadde også kaianlegg i Kirkenes, men dette gikk visstnok ikke så godt så han ville leie dette ut til «Kirkenes Kooperative Inkjøpslag». De syntes at leien var uhørt høy og mye mer enn det laget kunne klare å betale. Johan er også med på å starte Kirkenes Idrettsforening som hadde stiftelsesmøte 8. februar 1908 på «Dampkjøkkenet» i Storgaten (senere kalt «Skansen»), formålsparagrafen til foreninger var «til fremme av sund sommer og vintersport paa stedet».

Kirkenes Idrettsforenings logo

Johans svigerinne Anna lider av nerveproblemer og dør i 1914, dødsårsaken som er skrevet i kirkeboken er «nervesvekkelse og sinnssykdom». Johans bror Isak dør selv i 1917, han ble cirka 73 år gammel. Etter sigende skal Gustav ha arvet sin mors sykdom og henger seg i 1921, han ble begravet utenfor kirkegården ved Skolekapellet i Båtsfjord men ble ikke jordfestet før to år etter sin død. Gustavs hustru Olga og sønnen Gunnar driver forretningene i Båtsfjord videre.

Konsul Johan Isaksens gravstein ved Vardø Kirke

I februar i 1928 dør Johans kone Marie i Kirkenes av hjerneslag, Johan selv dør samme året på sommeren, de er begravd ved Vardø kirke begge to, på Johans gravstein er han oppført som Konsul. Deres sønn Alf Bjarne Isaksen er fast bosatt i Kirkenes resten av livet.

Johan Isaksen er kvengutten som blir Handelsmann, Ordfører og Konsul, han var bosatt i Øst-Finnmark i hele sitt voksne liv og drev forretninger i cirka 40 år.

Fra Russeavisen Grønnsaker 1961

Yngstemann fra Eidsvoll på tokt i Båtsfjord

Sammenfattet av: Ståle A. Olsen

Thomas Konow ble født inn i en kjøpmannsfamilie i Bergen den 10. oktober 1796. Da han var 12 år gammel begynte han på sjøkadettakademiet i København og han var en av de siste norske som ble uteksaminert derfra i 1813.

Sjødefensionen (Sjøforsvaret) ble bedt om å velge 2 offiserer og 2 underoffiserer til Riksforsamlingen på Eidsvoll. Bare 2 stykker fra offisersstanden møtte på valg møte og disse ble derfor valgt, nemlig Secondløytnant Konow og Kommandør Jens Schow Fabricius (han som foreslo at man etter avslutningen av Riksforsamlingen på Eidsvoll dannet en broderkjede og proklamerte «Enige og troe, indtil Dovre falder!»). Konow var bare 17 år i 1814 og aldersgrensen for deltakelse var 25 år, men fullmakten hans ble allikevel godkjent på Eidsvoll.

På Oscar Wergelands kjente maleri av Riksforsamlingen på Eidsvoll som henger i Stortingssalen er 67 av de 112 representantene gjenkjent, blant annet kan en skimte Konow med rød krave, bak ved vinduets venstre side. Hadde maleriet vært malt etter virkelighetens plassering ville vi sett Thomas Konow på første benk på venstre side nærmest podiet.

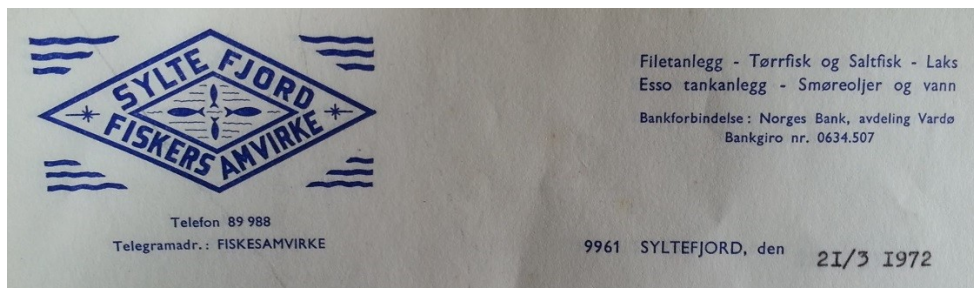
Bilde: Konows segl og underskrift på Grunnloven

Konow gjorde seg ikke særlig bemerket under Riksforsamlingen og stemte som de andre 3 fra Sjøforsvaret sammen med Selvstendighetspartiet.

Etter riksforsamlingen vendte Konow tilbake til sitt virke i marinen. Den nye norske marinen var i 1814 i særdeles dårlig forfatning og besto i stor grad av roflotiljens 49 kanonsjalupper og 51 kanonjoller. Offiserskorpset i marinen besto av kun 39 mann og 124 «månedsløytanter», disse 124 ble alle sagt opp i 1814/15 og kun 5 ble utnevnt til secondløytanter etter søknad. Marinen var etter 1814 stort sett kun seilingsdyktige om sommeren.

I denne krevende tid ble det bestemt at man måtte håndheve Norges suverenitet i Finnmark ved å sende marineekspedisjoner dit på sommerhalvåret i seilingsårene 1816 - 1818. Bakgrunnen for disse toktene var klager fra lokalbefolkningen over russiske borgeres virksomhet. Etter Napoleonskrigene var den norske deltakelsen i sesongfiskeriene i Finnmark nærmest opphørt, noe som gjorde at stadig flere russere bygget hus og landbaser i Øst-Finnmark, noe som var lovstridig.

Det ble bestemt at den Trondhjemske Flotilje skulle bruke kanonskonnerten «Axel Thorsen» og en bestykket proviantkutter (Nummer 57) til dette oppdraget. «Axel Thorsen» var bygget i 1810 og hadde dekk, i motsetning til rofartøyene som var åpne. Hun hadde 2 master og var 56 fot lang (dansk mål), fullt utrustet hadde hun et deplasement på 71 tonn. I tillegg til seil hadde hun 15 par årer. Hun var bestykket med 2 stykker 24 punds haubitsere, en i bagen og en akter og 2 – 4 stykker 4 punds metallhaubitsere langs rekken.

Brevhode fra Syltefjord Fiskersamvirke i 1972

Bilde: Modellbåt av «Axel Thorsen».

Sjefen for oppdraget var Premierløytnant Hartvig Caspar Christie med Secondløytnant Konow som skipssjef på kanonskonnerten «Axel Thorsen» og Secondløytnant Andreas Olaus Falch som skipssjef på transportkutter nummer 57.

Konows dagbok «Journal paa Touren til Finmarken i 1816» inneholder hans personlige nedtegnelser fra det første toktet som varte fra 07. mai til 10. desember 1816. Under kommer noen utdrag fra dette første toktet, disse er omskrevet og modernisert for at de skal være lettere å lese:

Utdrag fra Konows dagbok fra toktet:

Søndag 02. juni: Om ettermiddagen tillot jeg en del folk å kunne gå i land. Her ga de seg til å danse, på tross av Premierløytnant Christies ordre. Noen av dem var fulle og vi befalte de å gå om bord igjen. Der gjorde Matros Steen og Bing uorden, slik at de ble satt i bøyen der de måtte sitte i 6 timer (låst fast i en jernbøyle).»

Lørdag 29. juni: «På Vardøhus vaiet enda det forrige norske flagg med løve i.»

Tirsdag 02. juli: «Overalt hvor vi seilte i dag, vrimlet Varangerfjorden av sild, men ikke mindre vrimlet luften av forskrekkelige mygg.»

Onsdag 10. juli: «En ting som forundrer meg er hvordan en kan tvinge soldater ved Vardøhus festning til å arbeide med slaver uten at slavene er merket, slik at man skulle kunne se forskjell på soldater og slaver.»

«Utenfor Hamningberg loddet vi dybden, etterpå gikk Christie og jeg i land for å forkynne til de derværende russere om å nedrive sine bygninger før høsten». «Her var ingen havn.»

«Klokken 9 seilte vi inn Båtsfjorden. Vi ankret opp i en sandbukst der Christie og en russer som var tolk gikk i land, de forkynte til de derværende russere om å nedrive sine bygninger før høsten.»

Torsdag 11. juli: «Båtsfjorden er sikkert en halv Finnmarks mil lang». «I Kjelvik på Magerøya hadde vi folkene våre i land for å bevege på seg i frykt for skjorbuk. Noe som etter dokterens mening hadde angrepet 2 stykker allerede.»

Fredag 12. juli: «Sendte folkene våre i land for å spise skjorbuksurt (Cogliane).»

Tirsdag 30. juli: «Om kvelden gjorde Matros Ovesen uorden i land i Repvåg ved å forgripe seg mot båtsmannen igjen, han ble satt i bøyen. Klokken 12 ble Matros Ovesen avstraffet med 54 slag tamp, noe som er altfor mildt for hans villfarelse.»

Einar Martinussen

Telegramadresse: Martinussen

Telefon nr. 13

BÅTSFJORD, 379 1953

Kvitteringshode fra Einar Martinussen i 1953

Torsdag 01. august: «Ved anker i Altsulen (i dagens Nordkapp kommune) fikk vi i dag et reinsdyr som en av våre folk slaktet på ettermiddagen.»

Fredag 02. august: «I dag fikk mannskapet ferskt kjøtt for første gang på turen, da vi ikke hadde noe grønt samlet folk løk på land. Løken var fortreffelig.»

Lørdag 10. august: «For første gang på lang tid hadde vi sommertemperaturer ved middagstiden.»

Fredag 23. august: «Gikk både vi og kutteren inn Båtsfjorden hvor vi ankret opp på 14 favner hård bunn, om bunnen hadde vært av mudder eller sand hadde den vært fortreffelig.»

«Ved en av overhalingene vi fikk i går knakk klyverbommen og senere revnet stevnen, men også det andre lånte termometeret vårt ble ødelagt. Dette hadde vi fått låne av Pastor Deinboll i Vadsø. Dette har lært meg at man ikke skal låne slike skrøpelige saker for å bruke i skip.»

«Christie og jeg var i land for å prate med russerne, noen av disse hadde bygd nye hus på tross av hva de ble forkynt sist (10. juli). Christie lot en mann fortelle dem at husene skulle være revet ned innen middag i morgen, hvis ikke skulle han få de revet. Her var 20 fiskebåter, hver med 3 mann og en dreng, samt 5 lodjer.»

«Det blåste opp til storm og vi hadde begge ankrene i bunn. Det falt en hel del snø i fjellene»

«De herværende russere hadde gjort stor skade, dels ved å hugge i skogen etter eget forgodtbefinnende og dels ved å medbringe store mengder hunder som skadet creaturene. Dette uvesen ble dem strengt forbudt»

Lørdag 24. august: «På formiddagen kom 3 russere om bord med brød og honningkaker for å be om skånsel for sine hus. Men de ble forundret da gavene ble avvist. Klokken 11 kom en del av allmuen ombord for og beklaget seg over at russernes hunder hadde drept kreatur, de oppga eierne (matroser på lodjene) av hundene og tallet på drepte kreatur. Christie fikk skipperne til disse matrosene ombord og da disse tok ansvar for skadene ble bøndene tilfreds og saken lagt vekk.»

«Klokken var nå blitt 12 og enda var ingen begynt å rive bygningene, så vi gjorde oss klare til å ilandsette våre folk. Da russerne så dette, falt en av den ned på kne foran Christie, som ikke var til å bevege, hvilket de burde ha forutsett. Kutteren dreiet breisiden til og vi baugen, så landsatte vi 10 bevæpnede og 10 ubevæpnede menn. Fra kutteren kom 4 bevæpnede og 4 ubevæpnede menn. Christie og Falck fulgte disse mens jeg ble ombord for å bruke kanonene om det ble nødvendig. Nå begynte russerne straks å rive ned husene sine, mens våre folk tok stilling på en høyde for å få oversikt over området. Klokken 6 var alt ferdig og folkene våre om bord.»

«Hadde russerne vært så modige og angrepet vårt bevæpnede mannskap, kunne det gått riktig galt, da våpnene (soldaters kasserte geværer og pistoler) var i en sånn tilstand at de neppe ville gått av, på tross av vår pussing og rengjøring.»

Søndag 25. august: « I formiddag klagde en finn om at russerne hadde revet hans gamle og satt opp et badehus. Denne saken ble avsluttet da russen ga finnen det oppbygde hus og ½ favn ved.»

«Ved middagstider var ett av de husene som ble revet i går, gjenoppbygd og solgt til en av bøndene for 35 våger rå fisk.»

Mandag 26. august: «Christie så for første gang nordlyset (ute på Laksefjorden eller Porsangerfjorden).»

SI DET MED BLOMSTER !

Godt utvalg i skårne og potteplanter.
Alt i krystall- og presanggjenstander.

Vally Gj. Pedersen

Blomsterforretning.
Telef. 238.

— BÅTSFJORD —

Reklame fra Russeavisen Grønnsaker i 1961

Torsdag 29. august: «Foretok en tur med Herr Oxholm og frue til Store Tamsøy for å spise multebær, marken så ut som den var overtrukket med et rødspettet teppe, selv om det i år skal være mindre enn vanlig. I løpet av ett kvarter hadde vi spist oss fullstendig mette.»

Søndag 01. september: «(I Hammerfest) Fikk i dag underretningen fra det danske admiralitetet om at kongen av Danmark har innvilget meg avskjed i nåde (to år etter at Danmark-Norge ble oppløst).»

Tirsdag 10. desember: «Saluterte Munkholmen.» «Avtaklet båten til den 16. desember og strøk kommandoen klokken 3 på ettermiddagen.»

Ferden var over for denne gang men nye tokt fulgte på sommeren i to år til, disse gangene uten Thomas Konow og hans notater. Nedtegnelsene i Thomas Konows dagbok gir oss et ganske unikt innblikk i hvordan livet i Båtsfjord og Øst-Finnmark fortonet seg for nesten 200 år siden.

Thomas Konow videre liv kort oppsummert:

- 1817 – Kadettoffiser på Sjøkadettinstituttet i Fredriksvern
- 1839 – Stortingsrepresentant for Jarlsberg og Laurviks Amt
- 1841 – Første matematiske lærer ved Sjøkadettinstituttet
- 1844 – 45 Sjef på korvetten «Nordstjernen» under det svensk-norske toktet utenfor Marokko
- 1846 – Ordfører i Stavern (del av dagens Larvik kommune)
- 1848 – Utnevnt til Kommandør og Sjef for marinens verft i Horten
- 1849 – Tildelt St. Olavs Orden
- 1860 – Utnevnt til kontreadmiral og sjef for Marinekommandoen.
- 1869 – Tildelt Storkorset av St. Olavs orden
- 1869 – Gikk av med pensjonen 72 år gammel.

Haugsnes & Olsen
Kioskforretning

26

Reklame fra Skoleavisen mai 1973

I tillegg var Konow ridder av den svenske Sverdordenen og den danske Dannebrogordenen.

Bilde: Kontreadmiral Konow i 1865

Da Konow flyttet til Oslo i 1870 ble han straks gjenstand for folkets hyllest hver 17. mai som den siste gjenlevende av Eidsvollsmennene.

Konow døde på sin egen 85 års dag i 1881 og ble begravet på statens regning ved Vår Frelses Gravlund i Oslo, med selveste kong Oscar II til stede.

Björn D. Hansen

GRAVING OG TRANSPORT
TELEFON 89239 - 89501

Reklame fra Skoleavisen mai 1973

Hamningberg Molo

Sammenfattet av: Ståle A. Olsen

Behovet for en molo i Hamningberg vokste fram på andre halvdel av 1800-tallet da antallet lokale og tilreisende båter stadig økte. Stedets størrelse vokste også fra 46 personer i 1865, til hele 243 personer i 1900. Samtidig som det i sesongene var mange kjøpefartøy og tilreisende fiskere som kunne gjøre at innbyggertallet ble mangedoblet.

Allerede i 1868 ble det lagt fram planer for å forbedre havneforholdene i Hamningberg, men ingenting skjedde. Behovet for en molo viste seg blant annet i 1885 da det forliste 40 «storbåter» i en og samme storm, og igjen i 1896 under redningsdåden til RS 1 *Colin Archer* som berget 37 fiskere på vågen i Hamningberg.

Men arbeidet med å lage molo begynte ikke før i 1910. Da ble muren over til Spira påbegynt, den ble ferdigstilt året etter. Muren skjærer fortsatt Russekjeila og de båtene som ligger der om sommeren. Før muren ble bygd ble Kjeila ofte rensket for mudder og stein når vinterstormene slo inn. Nå fylles den sakte igjen og derfor ble den for få år siden gravd ut på nytt.

Deler av moloen er dokumentert ferdig bygget i 1914 og molotegning fra 1915 finnes. Moloen ble bygget av lokal stein som er hugget i bruddet ut mot Støvlenakken og fraktet på skinnergangen ned til moloen, men kvaliteten på steinen var dårlig og store mengder ble kassert. Noe kassert stein ble nok brukt av lokalbefolkningen til murer og lignende.

Moloen ble ferdigstilt i 1925 etter flere års arbeid. Ni år senere fikk moloen sitt støpte betongdekke. Moloen gir dårlig dekning inne på selve vågen men tar godt av for dønningene som bryter rundt Spira. Muren til Spira er nok viktigst siden den beskytter Russekjeila godt ennå i dag.

I 1990 ble moloen utsatt for stormskader og det ble slått hull tvers igjennom under betongdekket, reparasjon av skaden kom seg på 1,1 millioner i 1991.

Hamningberg molo er 78 meter lang og består av 2400m³ med flotte tilhugde steinblokker. Den er et yndet utfartsmål for både turister og de som har fritidshus i Hamningberg.

Annonse fra Karl J. Hamborg fra avisen Finnmarken den 07. mai 1910

Styre i BHM består i 2016 av:

Leder:	Torbjørn Tangen
Kasserer:	Randi Sætre
Sekretær:	Ståle A. Olsen
Styremedlem:	Gerd-Karin Tobiassen
Varamedlem:	Bodil Persen
Varamedlem:	Alex Bolle
Varamedlem:	Per Johansen

Medlemmer:

Båtsfjord Historie og Museumslag har per i dag: 61 medlemmer.

Men vi ønsker oss flere medlemmer!

Bli medlem du også!

Medlemskontingenten for 2016 er kr. 300, - som kan innbetales til
kontonummer: 4930.12.92901, innbetalingen merkes med navn og adresse.

Som medlem vil du få tilsendt medlemsbladet ” *Gammelt og Nytt*”, som
utkommer 3 eller 4 ganger i året.

Stoff til bladet, bilder eller gjenstander til museet:

Har du stoff til «Gammelt og Nytt» så bare ta kontakt, vi er stadig på jakt
etter noe gammelt nytt.

Bilder som vi kan bruke i Båtsfjordkalenderen, eller gjenstander til museet,
tas også i mot med stor takk.

Kontaktinformasjon:

E-post: hamningberg@hotmail.com

Telefon: 977 64 493

Post- og besøksadresse:

Båtsfjord Historie- og Museumslag
Lensmannsgata 4.
9990 Båtsfjord